

Kommunal- og regionaldepartementet
Postboks 8129 Dep
0032 Oslo

Vår dato 22.10.2013
Deres dato 28.06.2013
Vår referanse Høring 25.10.2013
Deres referanse 13/1718

Høring – forenklinger i plan- og bygningsloven (byggesaksdelen)

Norges Byggmesterforbund (heretter benevnt Byggmesterforbundet) vil avgi følgende høringsuttalelse til det utsendte høringsforslag.

Innledende kommentarer

Byggmesterforbundet er positive til at departementet fremmer forslag til forenklinger i plan- og bygningsloven. Det er åpenbart behov for både forenkling og klargjøring av regelverket, men at endringene innrettes slik at byggekvaliteten ivaretas.

Byggmesterforbundet viser til at da Stortinget i 2008 vedtok ny plan- og bygningslov, var grunnlaget bl.a. en negativ utvikling knyttet til byggefeil og fallende kompetanse i næringen. Dette ble bl.a. belyst gjennom en rapport utarbeidet av Sintef Byggforsk. Selv om det den gang var uenighet knyttet til omfanget av byggefeil (mellom 3 og 16 milliarder årlig), var det stor enighet om at det er for store kvalitetskostnader forårsaket av manglende eller feil prosjektering og feil utførelse. Det er vår oppfatning at den nye loven ikke med tilstrekkelig presisjon traff disse utfordringene, og dessverre har den negative utviklingen knyttet til kvalitetskostnader forsterket seg, samtidig som byråkratiseringen er forsterket.

Byggmesterforbundet viser ytterligere til at innslaget av arbeidskraft uten formell kompetanse har økt betydelig. Dette også i fag hvor det i byggesaksforskrift er fastsatt godkjenningssområder for prosjektering og utførelse, og tiltaksklasser basert på kompleksitet, vanskelighetsgrad m.m. Byggmesterforbundet mener det er åpenbare muligheter for å oppnå forenklinger i regelverk og sikre kompetanse i alle deler av norsk byggevirksomhet samtidig.

Det er Byggmesterforbundets oppfatning at departementet i sitt forslag ikke utnytter det nasjonale handlingsrommet knyttet til EU/EØS, og vi kan ikke se at departementet har begrunnet sitt standpunkt i tilstrekkelig grad i høringsnotatet. Departementet er kjent med at Byggmesterforbundet sammen med Norske Murmestres Landsforening gjennom advokatfirmaet Schjødt DA (v/ advokatene Geir Frøholm og Peter Dyrberg) har utredet disse problemstillingene. Utredningen datert 18.01.2013 ble oversendt fra de to foreninger til departementet 22.01.2013. Konklusjonene i utredningen er godt begrunnet og viser at det er tilstrekkelig handlingsrom for å akseptere restriksjoner under visse betingelser. Nedenfor vil vi i noen sammenhenger henvise direkte til utredningen fra Schjødt DA. Vi er kjent med at det foreligger forskjellige oppfatninger om dette, men etter Byggmesterforbundets oppfatning er det åpning for at det i norsk

byggenæring fra myndighetenes side, kan stilles grunnleggende kompetansekrav til foretak og utenlandske tjenesteytere, og at dette også kan gjøres gjeldende innenfor et system med registreringsplikt ("meldeplikt"). Bak dette standpunktet er vår oppfatning at det med tjenstedirektivet aldri har vært lagt til grunn at man skal legge det til lavest gjeldende kompetanse nivå for foretak i EU/EØS-området. Interessene må også sees i sammenheng med landenes særegenhet, forbrukerbeskyttelse, verdiene i bygg og brukere av bygninger.

Nedenfor følger våre kommentarer med henvisning til de aktuelle kapitler i høringsforslaget.

2 Hovedinnholdet i høringsnotatet

Byggmesterforbundet tilslutter seg forslaget om å heve terskelen for søknadsplikt, og at det introduseres en registreringsordning for mindre tiltak på bebygd eiendom. Derimot er det skuffende at man ikke går lenger enn til garasjer, tilbygg og mindre driftsbygninger. I tillegg til det som antydes om mulig senere utvidelser, mener Byggmesterforbundet at det snarlig må innføres en enkel elektronisk registreringsplikt ved f.eks arbeider med klimaskallet, ombygging av våtrom, skorsteiner etc. Formålet med dette er å sikre kompetanse ved gjennomføring av arbeidene, den nødvendige kvalitet og ivaretagelse av liv, helse, energieffektive bygg og miljø. Videre sikre forbrukerinteresser og sporbarhet hos bygningsmyndighetene på utførende ansvarlig foretak.

Byggmesterforbundet støtter departementets forslag tilknyttet tydeliggjøring av naboers og gjenboers posisjon i byggesaker. Videre begrensninger i klageadgangen, og at hovedregelen for behandlingstid av byggesaker som ikke krever dispensasjon etc., behandles innenfor 3 uker og/eller iverksettes av tiltakshaver.

Til innledende kommentarer til hovedkapittel 4 (side 7-8) støtter Byggmesterforbundet behovet for endringer knyttet til obligatorisk lokal godkjenning av foretak. Dette både av hensyn til ESA, men også fordi det, etter Byggmesterforbundets oppfatning, er en unødvendig byråkratisk ordning basert på gammel "vane" hvor de lokale bygningsmyndigheter hadde en mer naturlig plass i forhold til dette. I en tid hvor byggenæringen både er mer nasjonal og internasjonal, fremstår en slik oppgave lagt til den enkelte kommune som unødvendig byråkratisk også ovenfor nasjonale og lokale foretak. Videre deler vi synspunktet fra ESA om at dette er i konflikt med tjenstedirektivet.

Dessverre kan ikke Byggmesterforbundet se at departementet i sitt forslag har kommet opp med gode alternativer. Vi finner det oppsiktsvekkende at departementet ikke har anstrengt seg mer for å finne løsninger som ivaretar nasjonale foretak, samtidig som hensynet til tjenstedirektivet blir ivaretatt. Summen av det som foreslås vil virke negativt i markedet og i forhold til forbrukerinteressene. Videre vil dette åpne for omvendt diskriminering av lokale og nasjonale foretak i forhold til utenlandske konkurrenter. Vi kommer nærmere tilbake til dette under Kap. 4.

3 Forslag til forenklinger

3.1.2.2 Færre søknadspliktige tiltak - registrering

Byggmesterforbundet er enig i forslaget om at tiltak som i dag er søknadspliktige, men uten krav om ansvarlige foretak, i hovedsak gjøres registreringspliktige. Vi er også enig i at

registreringsplikten utelukkende innebærer en registrering og ikke en kommunal behandling/ godkjenning. Etter vår vurdering vil dette åpne mulighet for sporbarhet og offentlig tilsyn.

Vi bemerker altså i hovedsak, da Byggmesterforbundet mener det er betydelig forskjell på dukkestuer, terrasser, innvendige lettvegger, kontra f.eks. piper/ildsteder, arbeider på klimaskallet (tak/fasader) og våtrom. For denne type arbeider mener vi at det må inn en lovtekst som viser til registrering istedenfor søknad, men som stiller krav til arbeidene og kompetansekrav til foretak hvis dette ikke utføres av tiltakshaver personlig.

Byggmesterforbundet finner det selvmotsigende at myndighetene for nybygg stadig skjerper de tekniske krav av hensyn til klima, fukt etc, men når disse i ettertid blir ombyggd eller holdt vedlike, er det overlatt til tilfeldighetene.

Byggmesterforbundet er av den oppfatning at det ikke foreligger noen saklig begrunnelse for at landbruksbygninger ikke underlegges samme regelverk som andre bygg.

3.8 Ferdigattest

3.8.2 Gjeldende rett – dagens situasjon og problemstilling

Det fremgår av pbl. § 21-7 fjerde ledd at fristen for å utstede ferdigattest er 3 uker. Byggverket kan tas i bruk dersom fristen overskrides, men det betyr ikke at ferdigattest er gitt ved fristoverskridelse fra kommunen. Overskridelse av fristen medfører kun en rett til å ta byggverket i bruk. Det forutsettes da at kommunen utsteder en midlertidig brukstillatelse.

Midlertidig brukstillatelse skal kommunen behandle innen 3 uker. Ved utstedelse av midlertidig brukstillatelse har kommunen mulighet til å foreta en reell vurdering av sikkerhet, gjenstående arbeider og mangler. Selv om det ikke er noen rettsvirkning ved overskridelse av denne fristen, har kommunen et ansvar for å behandle søknad om midlertidig brukstillatelse innen fristen.

Kommunen kan i tillegg kjøre tilsyn i tiltak inntil 5 år etter utstedt ferdigattest. De kan trekke tilbake ferdigattest, trekke tilbake ansvarsrett, og det kan ilegges overtredelsesgebyr. Det er også strenge dokumentasjonskrav og krav til kvalitetssikring i søknadspålytende tiltak.

Ved bruk av dagens regelverk, mener Byggmesterforbundet at det er ressursødende og unødvendig fordyrende, at ikke et ferdigstilt byggverk kan tas i bruk før etter tre uker.

Ansvarlig søker har etter dagens system samlet alle aktørenes erklæringer om avsluttet arbeid og kontroll hos seg. Ansvarlig søker burde derfor kunne utstede brukstillatelse, når samtlige samsvarserklæringer samt kontrollerklæring(er) er mottatt, og det søkes ferdigattest. Dette vil spare både tiltakshavere og bransjen for betydelige kostnader og frustrasjon.

Den allerede gitte ansvarsrett og tillit burde være tilstrekkelig for utstedelse av brukstillatelse. Byggmesterforbundet er også av den oppfatning at en slik regelendring, i enda større grad vil ansvarliggjøre foretakene.

4 Oppheving av krav om lokal godkjenning

4.1 Innledning og sammendrag

Som nevnt under kap 2 støtter Byggmesterforbundet behovet for endringer knyttet til obligatorisk lokal kommunal forhåndsgodkjenning av foretak. Samtidig kan Byggmesterforbundet ikke se at departementet i sitt forslag har kommet opp med gode alternativer. Dette når det legges opp til at foretakene skal oppfylle kvalifikasjonskrav gitt i saksbehandlingsforskriften som i dag, men at dette kun skal bekreftes med en erklæring, eller ved frivillig tilslutning til en sentral godkjenning.

Samtidig viser departementet til at foretak som leverer tjenester over landegrensene på midlertidig basis ikke trenger å dokumentere kvalifikasjoner som ligger til grunn for retten til å yte tilsvarende tjenester i hjemlandet. Det foreligger heller ikke en tilstrekkelig redegjørelse for hva som her legges i begrepet midlertidig. Svaret fra departementet når det gjennom disse endringene ikke lenger er mulig for myndighetene å vurdere foretakenes kvalifikasjoner og luke vekk de som ikke er kvalifisert; er uavhengig kontroll, "register" og tilsyn. Byggmesterforbundets vil hevde at dette åpner for ytterligere usikkerhet knyttet til kompetansen i foretakene. Vi støtter forslaget om bruk av tilsyn og kontroll, men ikke som erstatning for å fastsette grunnleggende krav om kompetanse til foretakene. Vi kan heller ikke se av departementets forslag at det foreligger tilstrekkelig begrunnelse for at dette vil ha den nødvendige effekt. Byggmesterforbundet finner det ulogisk at man først underveis eller i ettertid, fra myndighetssiden kan skaffe seg oversikt over foretakenes grunnleggende kompetanse.

Summen av det som foreslås og hvordan dette vil virke i markedet vil åpne for omvendt diskriminering av lokale og nasjonale foretak i forhold til utenlandske konkurrenter.

Byggmesterforbundet finner det oppsiktsvekkende at departementet ikke har anstrengt seg mer for å finne løsninger som ivaretar nasjonale foretak, samtidig som hensynet til tjenstedirektivet blir ivare tatt.

4.2.1 Bakgrunn og gjeldende rett

Byggmesterforbundet gir sin tilslutning til at plan- og bygningslovens formål er å sikre oppføring iht. planer og kvalitet i tiltakene i tråd med bygningsloven og byggeteknisk forskrift. Vi er også enig med departementet i at det skal være en felles intensjon i høynet kvalitet og mer ordnede forhold i byggenæringen. Det er når vi kommer til virkemidlene for å oppnå dette våre veier skiller.

I høringsforslaget viser departementet til at det er et norsk særtrekk at markedet er preget av en større andel engangsbygghefter til forskjell for Europa for øvrig, og at bygg og vedlikehold i stor grad utføres av lokale byggmestere/håndverkere. I dette bildet er det åpenbart, som departementet selv skriver, at godkjenningsordning med kompetansekrav til foretakene, har bidratt til å sikre byggherrens og spesielt forbrukernes interesser om nødvendig kvalitet.

Vi vet allerede mye om hvordan et regime uten grunnleggende kompetansekrav fungerer. Rehabiliterings- og vedlikeholdsmarkedet er i stor grad ikke søknadspliktige tiltak og således er det heller ingen kontroll med kompetansen i foretakene. Her er det vel kjent at det er betydelig grad av dårlig kvalitet på arbeidene og at problemet er sterkt økende. Selv om det er mange flinke utenlandske foretak med dyktige håndverkere, er det hevet over enhver tvil at den sterke økningen i byggefeil i denne delen av markedet i stor grad er knyttet til utenlandske bedrifter, og bygningsarbeidere uten tilstrekkelig fagkompetanse. I den senere tid har det også dessverre kommet en rekke eksempler på betydelige byggefeil på større søknadspliktige prosjekter. Av den informasjonen man kan hente ut derfra, er vår vurdering at dette skyldes at det innenfor

gjeldende regelverk er enkelt og "komme rundt" kompetansekrav. Dette ved at den som sitter på kompetansen i søknaden, ikke reflekterer kompetansen ute i prosjektene.

Byggmesterforbundet vet nok om hva som skjer når det ikke er tilstrekkelig kompetanse i foretakene, og ikke minst ute i tiltakene, hvor det prosjekteres og bygningsarbeidene utføres. Basert på dette og med henvisning til alle engangsbygghever som skal bygge, bygge om og vedlikeholde sine eiendommer må dette legges til grunn for både å kunne stille kompetansekrav og utøve nødvendig tilsyn og kontroll. Vi viser her til utredningen fra Shjødt DA hvor det vises til følgende på side 3:

1.2.4

Restriksjoner kan imidlertid aksepteres under visse betingelser; i den EØS-rettlige terminologi, "rettferdiggjøres". Rettferdiggjørelsestesten innebærer for det første at en restriksjon må være begrunnet i et "tvingende allment hensyn". Det redegjøres nedenfor for at hensynet til å sikre kvalitet i bygg og beskytte kjøperen av byggetjenester kan anses som et "tvingende allment hensyn". Testen innebærer for det andre at restriksjonen må være i overensstemmelse med det EØS-rettlige proporsjonalitetskrav. Det redegjøres derfor for proporsjonalitetskravet, herunder at det bare er klare overskridninger av proporsjonalitetskravet som EFTA-domstolen og EU-domstolen vil reagere på. I den forbindelse redegjøres også for den kodifisering av rettspraksis som Tjenstedirektivet innebærer.

1.2.5

Dernest redegjøres det for meldeplikt. Det konkluderes med at handlingsrommet for å innføre meldeplikt er vidt.

4.2.2 EFTAs overvåkningsorgan (ESA) sak mot Norge

Som det fremkommer ovenfor har Byggmesterforbundet forståelse for at de varslet sak mot Norge tilknyttet bestemmelsen om lokal forhåndsgodkjenning.

4.2.3 Rettstilstanden i andre land

Byggmesterforbundet tar til orientering det som fremkommer i høringsnotatet i forhold til at en rekke EU/EØS-land har opprettholdt både tillatelses-/godkjenningsordninger og krav om registrering av foretak, som tilbyr tjenester på midlertidig basis innenfor bygg- og anleggsområdet.

4.3 Departementets vurderinger

Byggmesterforbundet er enig i departementets standpunkt når kravet fra ESA om endring av lokal godkjenning av foretak imøtekommes. Dette både av hensyn til ESA, men også fordi det, etter Byggmesterforbundets oppfatning, er en unødvendig byråkratisk ordning også for nasjonale og lokale foretak i norsk byggenæring.

4.3.1 Forholdet mellom foretak etablert i Norge og midlertidige tjenesteytere

Departementet viser til tjenstedirektivet og hvilke krav Norge kan stille til midlertidige tjenesteytere. Dette uten å definere nærmere hva som ligger i begrepet midlertidig knyttet til byggevirkosomhet. Byggmesterforbundet anmoder om at departementet kommer tilbake til en nærmere redegjørelse på dette, og nærmere angir hvorledes dette vil virke i konkurranse med nasjonale og lokale foretak.

Byggmesterforbundet merker seg også at departementet erkjenner at det er en åpenbar risiko for useriøsitet i næringen når det skrives: *"Norske foretak som oppfyller særnorske krav til etablerte foretak vil måtte bruke ressurser som både (utenlandske) tjenesteytere og useriøse etablerte foretak ikke må forholde seg til"*.

Videre viser departementet til at man ikke må ha strengere regelverk for nasjonale foretak, men Byggmesterforbundet oppfatter det slik at man andre steder i høringsnotatet ønsker oppslutning om sentral godkjenning og såkalt frivillig register. Utviklingen i byggenæringen de senere årene burde være tilstrekkelig dokumentasjon på at slike rammevilkår, som i konsekvens premierer de useriøse, kan ikke seriøse bedrifter med kompetanse i eget foretak operere innenfor.

4.3.3 Kvalifikasjonskrav

Byggmesterforbundet er enig i at det skal stilles like krav til etablerte foretak og utenlandske tjenesteytere. Tjenstedirektivet angir grenser for hvilke krav som kan stilles til foretak og da også de utenlandske tjenesteyterne. I motsetning til departementet mener vi at det er et visst handlingsrom forutsatt at restriksjonen legges innenfor klare begrensninger. Vi viser her til utredningen fra Shjødt DA (side 5 og 6, pkt. 3.1.6 – 3.1.7 - 3.1.8 – 3.1.9 – 3.1.10 – 3.1.11 – 3.2) hvor det bl.a. fremkommer:

- Restriksjoner kan aksepteres
- Det må foreligge et legitimt hensyn og som ikke er ivaretatt av de regler som det utenlandske foretak er underlagt i sin hjemstat.
- Restriksjonen må være egnet og nødvendig for å ivareta det hensyn som den forsøker å ivareta.
- Det må foreligge tilstedeværelse av et tvingende allment legitimt hensyn.
- De legitime hensyn fremkommer dels av EØS-avtalen. Den sentrale bestemmelsen i denne sammenheng er artikkel 33 EØS.10 Bestemmelsen nevner som legitime hensyn "hensynet til offentlig orden, sikkerhet og folkehelsen". I den forbindelse vise det til at rettspraksis har anerkjent mange hensyn som legitime som f.eks. forbrukerbeskyttelse.
- EU-domstolen har akseptert som legitime hensyn *"....sikring av bygninger stabilitet og sikkerhet, og beskyttelse av miljøet, kulturarven i byene samt forbrukerne og brukere av bygninger..."*

Byggmesterforbundet registrerer at departementet selv i sitt høringsnotat går langt i å følge ovennevnte henvisninger utarbeidet av Shjødt DA. Vi oppfatter at departementet ikke i tilstrekkelig grad begrunner sin vurdering når man ikke finner gode alternativer til å erstatte den lokale forhåndsgodkjenningen, eller ser behovet for å endre godkjenningssystemet i den hensikt å sikre bedre kvalitet både innenfor nybygg og vedlikehold.

Når departementet viser til behovet for å knytte kompetansen til foretaket og ikke person, begrunnes dette med omgåelser tilknyttet tidligere entreprenørlov hvor man så tilfeller av "leid" ekstern kompetanse hos enkeltpersoner. Det er også grunn til å vise til svært mange tilfeller med dagens regelverk hvor kompetansen i beste fall er plassert på et kontor, mens det ute i prosjektene ikke er tilstrekkelig kompetanse hverken hos plassledelse eller hos de som utfører arbeidene. Med dagens åpenbare utfordringer er det et tankekors at det må til en "ESA-sak" for å fokusere på disse problemstillingene. Byggmesterforbundet mener at disse forhold enkelt kan reguleres i et regelverk. Det gjøres ved å stille krav om at personlig kompetanse skal være ansatt i

foretaket, og at det også skal være dokumentert kompetanse i foretaket hos de som prosjekterer og utfører arbeidet.

Gjeldende departementets henvisning til endringer av krav om kvalifikasjonssikringssystemer (vi antar det menes kvalitetsstyringssystemer) slik at man går vekk fra krav til foretakets rutiner og organisasjon, er dette ikke av særlig betydning så lenge kravet til dokumentasjon i tiltaket opprettholdes. Dessverre er det for mange eksempler på generelle bedriftssystemer som ikke er prosjektilpasset.

4.3.4 Dokumentasjon av kvalifikasjoner for midlertidige tjenesteytere

Av departementets høringsforslag fremkommer det tydelig at det vil være svært krevende å gjennomføre en kontroll av utenlandske tjenesteytere som er i Norge midlertidig.

Byggmesterforbundet viser til at det etter vår vurdering (jfr. ovenfor) er grunnlag for å stille nasjonale kompetansekrav og de problemstillingene som anvises under dette punktet i høringsnotatet underbygger at dette er veien å gå. Det er åpenbart også i forhold til dette at norske foretak vil oppleve helt urimelige konkurransevilkår, samtidig som det selvsagt også ligger en økt risiko for byggefeil.

4.3.5 Innføring av lovregulert yrke

Byggmesterforbundet oppfatter at departementet er for passive i å gå inn i vurderingen av mulighetene for å lovregulere yrker i byggenæringen. Med henvisning til at man går vekk fra et system hvor man på kommunenivå forhåndsgodkjente foretak og i stor grad åpner opp for foretak under et langt svakere regime, blir det veldig smått og innadvendt fra myndighetssiden når departementet har mest fokus på DiBKs ressurser og utredningskapasiteten i departementet.

4.3.6.1 Sentral godkjenning av foretak – registrering av ansvarlige foretak

Byggmesterforbundet har lenge ment at sentral godkjenning av foretak burde vært det gjeldende system. Dette ville gi lik behandling, kvaliteten på godkjenningen må forventes å bli bedre og mer effektiv. Videre ville kommunene få frigjort sine ressurser til byggesaksbehandlingen og eneste tilknytningen til de sentralt godkjente foretakene var å sjekke ut at de var godkjent for de fastsatte tiltaksklasser i prosjektene. Videre å fastsette grad av uavhengig kontroll og utøve tilsyn. Byggmesterforbundet mener at det for utenlandske selskaper er enkelt å fremskaffe sentral godkjenning og at dette således ikke representerer noen barriere.

Når departementet i sitt høringsforslag, av hensyn til likebehandling av alle foretak (også utenlandske tjenesteytere), foreslår dette som en frivillig ordning er det fra Byggmesterforbundets side stor usikkerhet om dette er å anbefale ovenfor bedriftene. Dette fordi det ikke er umiddelbart riktig å lande på departementets konklusjoner når det gjelder hvilken anseelse og betydningen dette vil få i markedet.

4.3.6.2 Overtredelsesgebyr ved brudd på reglene for sentral godkjenning

I en situasjon hvor sentral godkjenning av foretak hadde vært det gjeldende system ville det vært naturlig å gå inn i de problemstillingene som reises i høringsnotatet. Siden dette nå foreslås som en frivillig ordning vil forslaget om overtredelsesgebyr ytterligere bidra til å gjøre sentral godkjenningsordning mindre attraktiv.

4.3.6.3 Register over ansvarlig foretak

I et system hvor alle skal behandles likt (også utenlandske midlertidige tjenesteytere) opplever Byggmesterforbundet det som noe spesielt at det foreslås ett register over foretak som i en eller sammenheng har påtatt seg ansvarsrett. Dette vil raskt bli oppfattet for noe annet enn det som ligger i dette, da kunnskapen om foretaket og dets kvalifikasjoner i de fleste tilfeller vil være sterkt begrenset. Forhold tilknyttet åpenbare problemstillinger som må utredes nærmere ved etablering av et slikt register, mangler i høringsnotatet. Ytterligere finner vi grunn til å stille spørsmål om begrunnelsen for at dette skal være et "lukket" system kun for bygningsmyndighetene. Byggmesterforbundet går allikevel ikke inn i dette da vi på det sterkeste anbefaler at forslaget ikke iverksettes.

Vi har forståelse for departementets synspunkter når de argumenterer for at forslag fra Sintef Byggforsk og Byggenæringens Landsforening om registre går lenger enn til byggereglene. Byggmesterforbundet ønsker ved denne anledning å fokusere på at det, som nevnt ovenfor, anses å være handlingsrom for kompetansekrav til foretak og at disse kan anvendes både innenfor det søknadspliktige- og registreringspliktige området. At en slik endring av byggereglene vil gi en positiv bieffekt i kampen mot svart arbeid, grov økonomisk kriminalitet, sosial dumping og andre utfordringer i næringen er en helt annen sak.

Byggmesterforbundets oppsummering av kapittel 4

Som det fremkommer av våre merknader i dette kapitlet er Byggmesterforbundet av den oppfatning at departementet har laget et forslag til endringer basert på et pålegg fra ESA, og at de foreslåtte endringer går langt utover det som er kjernen i ESAs innsigelse. Forslagene er ikke tilstrekkelig gjennomarbeidet, vil ikke sikre kompetanse i næringen og heller ikke gode bygg for fremtiden (jfr. Bygg21). Byggmesterforbundets anbefaling er derfor at departementet trekker denne delen av forslaget tilbake.

5 Tilsyn med byggevaremarkedet

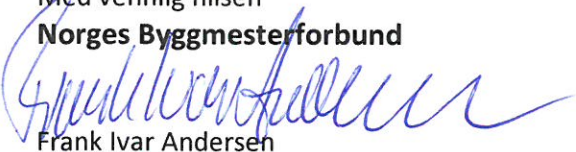
Generelt til dette kapitlet gir Byggmesterforbundet sin støtte til at det gjennom de foreslåtte lovendringer gis virkemidler for effektivt tilsyn med byggevarer. Det er stadig større utfordringer knyttet til både byggevarer og moduler og et åpenbart behov for effektivt tilsyn på området.

8 Forslag til endringer av lov om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven)

Med henvisning til våre kommentarer og anførsler til departementets høringsnotat har Byggmesterforbundet valgt og ikke gå konkret inn på de foreslåtte endringer i lovteksten.

Med vennlig hilsen

Norges Byggmesterforbund

Frank Ivar Andersen

Daglig leder

Vedlegg: Notat fra advokatfirma Schjødt DA av 18. januar 2013